

тѣсто или питѣто, или не ти было
по волата, или не ти стигнижало; но
нето быва да пleteshь похвалы за
предложениетѣ астѣта, или да ги
укощавашь. Яко ли та попыта който
та е призвалъ на онова угощенїе, а
то колко можешъ съ разумъ и съ у-
мѣреніа полѣтѣка изречи онова, което
имашъ на умѣтъ си.

138. Всма е тажко и нестерпимо
дѣло да искашъ ѿще по вече астѣ-
та да ти предложатъ, или да побе-
лѣвашъ скоро синкнитѣ астѣта да при-
несжъ на трапезата: Защо това е
живна хорѣатска дерзость, и голѣмо
безумство.

139. Я кога ти потреба соль за
да си посолишъ нѣщо, не зымай съ